

Αυτοανοσία και σακχαρώδης διαβήτης

Η Αυτοανοσία χαρακτηρίζεται από μία διάσπαση στην ανοσολογική αυτο-ανεκτικότητα (self tolerance) που μπορεί να ξεκινήσει από έναν εκλυτικό παράγοντα, (stress, γονιδιακό ή περιβαλλοντολογικό κ.ά.).

Ένα νόσημα χαρακτηρίζεται ως αυτοάνοσο, όταν μεταξύ άλλων:

Η ασθένεια συσχετίζεται με γονίδια που ρυθμίζουν το ανοσοποιητικό σύστημα. Στην παθογένεια συμμετέχει η παρουσία αυτό-αντισωμάτων και αυτοαντιδρώντων T - λεμφοκυττάρων.

Οι αυτοάνοσες ασθένειες αρχίζουν νωρίς στην παιδική ηλικία, όπου σχεδόν το 20% των ατόμων ηλικίας κάτω των 6 ετών έχουν ήδη άλλα νοσήματα εκτός του διαβήτη τύπου 1".

Ο Σ.Δ.1 συνοδεύεται συχνά από άλλα Αυτοάνοσα νοσήματα

Ο Σακχαρώδης Διαβήτης είναι μια ετερογενής μεταβολική διαταραχή που χαρακτηρίζεται από χρόνια υπεργλυκαιμία, με διαταραχή του μεταβολισμού των Υδατανθράκων, του Λίπους και των Πρωτεϊνών.

Η **Αυτοάνοση** φλεγμονή με τη μεσολάβηση T - λεμφοκυττάρων αποτελεί τη βάση του διαβήτη τύπου 1, της Ρευματοειδούς Αρθρίτιδας και της Πολλαπλής Σκλήρυνσης.

Η καταστροφή των β κυττάρων που προκαλείται από την αυτοανοσία είναι η υποκείμενη αιτία του **Σ.Δ. 1**, ενώ πιο λεπτές μειώσεις της κυτταρικής μάζας και της λειτουργικής βλάβης παρατηρούνται στον **Σ.Δ.2**.

Από την Κομνηνού Ελένη, Ειδική Ρευματολόγος / Επιστημονικά Υπεύθυνη Ρευματολογικού Τμήματος Metropolitan General / Διευθύντρια Κλινικής "Αυτοάνοσων Ρευματικών Νοσημάτων " Metropolitan General

SAY *yes* to your health

Τα **Β-λεμφοκύτταρα** εμπλέκονται στη **φλεγμονή** και σχετίζονται με την αντίσταση στην ινσουλίνη στην παχυσαρκία και τον **Σ.Δ. 2** (T2D).

Ο **Σακχαρώδης Διαβήτης** περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα αλληλεπικαλυπτόμενων φαινότυπων.

Οι νεότερες θεωρίες επιχειρούν να γεφυρώσουν την απόσταση μεταξύ των δύο κύριων τύπων (**ΣΔΤ1** και **ΣΔΤ2**).

Στο σταυροδρόμι μεταξύ τους, ο **LADA (Latent Autoimmune Diabetes of the Adult)**, γεφυρώνει τους δύο τύπους και φωτίζει την παθογένειά τους.

Ο όρος latent autoimmune diabetes of the adult (LADA) εισήχθη το 1995 για να καθορίσει την υποομάδα των ασθενών με διαβήτη ενηλίκων - που ταξινομούνται κλινικά - ως προς τα άτομα με Σ.Δ.2, αλλά εξετάστηκαν θετικά για διάφορα αυτοαντισώματα των νησιδίων. Πέντε χρόνια μετά τη διάγνωση, το 80% των ασθενών με LADA προχωρούν στην εξάρτηση από την ινσουλίνη.

Η πιο κοινή συνυπάρχουσα όργανο-ειδική αυτοάνοση νόσος σε ασθενείς με Σ.Δ.1 είναι οι αυτοάνοσες παθήσεις του θυρεοειδούς.

Η συχνότητά τους εκτιμάται σε > 90% μεταξύ των ασθενών με Σ.Δ.1 και άλλα αυτοάνοσα νοσήματα.

Συμπερασματικά

Τα άτομα με Σ.Δ.1 θα πρέπει να εξετάζονται για άλλες Αυτοάνοσες Παθήσεις, ιδίως για κοιλιοκάκη / θυρεοειδή και Ρευματοειδή Αρθρίτιδα.

Ο διαβήτης τύπου 2 βρίσκεται σε διαδικασία επαναπροσδιορισμού ως Αυτοάνοσης Νόσου και όχι απλώς ως μεταβολικής διαταραχής, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε νέες θεραπείες για τον διαβήτη που στοχεύουν στο ανοσοποιητικό σύστημα αντί να καταβάλλεται προσπάθεια να ελεγχθεί το σάκχαρο του αίματος.

Εάν ο Σ.Δ.Τ 2 είναι αυτοάνοση νόσος, θα μπορούσε να αλλάξει η στρατηγική θεραπείας.

Θα μπορούσε να εξεταστεί η προσθήκη στη θεραπεία του Σ.Δ. των ανοσοτροποποιητικών φαρμάκων, τα οποία χρησιμοποιούνται ευρέως στην θεραπεία των Αυτοάνοσων Νοσημάτων.